

Udlændinge service ignorerer borger og ministeriet.

Her er en sag, som sikkert vil have jeres interesse. Jeg er dansker og har været det siden min fødsel i 1963 og har mødt en kinesisk kvinde der er 3 år yngre, som jeg elsker og er blevet gift med. Vi har snart været gift i et år og udlændinge service ønsker ikke at vi skal leve sammen i Danmark, ved at trække sagen i "langdrag" ved at behandle sagen på en meget betænkelig måde. Efter at have ventet i omkring et halvt år på et svar, fik vi et brev der efter udlændinge service, der efter deres udsagn skulle se grundigt på vores sag, et afslag på grund af tilknytningskravet. Man gjorde opmærksom på, at der kunne ses bort fra dette krav, hvis en af parterne var dansk statsborger i mere end 28 år. Jeg kontaktede Udlændinge service og forklarede at jeg jo opfyldte dette krav, hvor jeg fik svaret at de ikke behøves at se på denne del, ved at der stod at man ikke "skal". Vi klagede over afgørelsen og fik medhold i at afslaget ikke var gyldigt, samt at sagen skulle behandles videre forlods, hvilket vil være den rigtige konsekvens, ved at udlændinge service havde brugt 2,5 måned på at sende sagens akter til ministeriet, fra den dag hvor klagen blev indleveret.

Efter omgørelsen kom sagen tilbage til udlændinge service, hvor jeg fik at vide at de havde fået sagen dagen før mit opkald og ville tage sagen når det blev vores tur og man ville ikke udelukke at der kunne gå flere uger måske måneder. Nu hvor det havde taget 2,5 måned at sende papirerne til Ministeriet, ønskede jeg af følge op på sagen dagligt. Den efterfølgende dag ringede jeg igen og fik at vide, at papirerne ikke var kommet og jeg måtte vente. Her gjorde jeg opmærksom på den samtale jeg havde dagen forinden, hvor jeg fik at vide de havde fået det retur. Det blev igen bekræftet at de ikke havde modtaget det retur og man fortalte at jeg ikke kunne kræve noget af dem, når de ikke havde papirerne. Ved at denne form for samtale ikke fører til noget, ringede jeg igen den efterfølgende dag, for at høre om vores sag. Nu fik jeg at vide at de havde modtaget papirerne for 3 dage siden og at sagen var kommet i bunken og at vi måtte vente til det blev vores tur. Jeg gjorde opmærksom på, at ministeriet havde skrevet at de skulle tage vores sag forlods, men fik svaret at de ikke kunne tage sig af det, men måtte vente til det blev vores tur. Jeg fortalte at jeg var bekymret over hvor længe vores sag skulle ligge i bunken, når de brugte 2,5 måned på at sende papirerne efter man havde klaget og at denne service ikke var godt nok. Til dette fik jeg at vide, jeg skulle holde med at klage over dem, ellers ville røret blive lagt på. Jeg fortsatte med at forklare, det var bekymrende at de ikke ville høre efter hvad ministeriet havde skrevet og at deres oplysninger gav udsigt til en ukendt tidsramme. Det sidste nåede jeg dog ikke at sige inden røret blev lagt på. At røret bliver lagt på, mens man forklare sin utilfredshed, syntes ikke at være særlig respektfuldt og jeg sendte på det grundlag en klage til ministeriet om udlændinge service behandling af denne situation. Jeg blev ved med at ringe og ugen efter blev vores sag taget. Her blev lavet en aftale om, at vi skulle have noget mere klarhed om hvordan vores sag gik, ved at vedkommende ville se mere på den, samt at jeg ville få et opkald om sagen to dage senere. Dette opkald kom aldrig på den aftalte dag. Jeg ringede igen, for at høre hvad der var sket. Vedkommende skrev en note til den der havde sagen, hvor jeg oplyst engang mere hvilket nummer personen kunne ringe til. Heller ikke her kom der noget opkald. Den efterfølgende dag ringede jeg igen, for at spørge om de ville sende en note til vedkommende igen. Her fik jeg fat i samme person som lagde røret på mens jeg snakkede, hvor jeg fik meddelelsen om, at udlændinge service ikke længere havde papirerne, men de var alle sendt til ministeriet, på grund af at jeg havde klaget og at jeg ikke skulle prøve på at ringe til dem igen. Jeg ringede efterfølgende til ministeriet, hvor jeg fik at vide til sidst, at det var rigtigt, at de havde modtaget papirerne og at vi skulle vente til det blev vores tur. Jeg spurgte hvor lang tid der evt. vil gå og fik svaret, at der vil nok gå en måned, men det var ikke til at sige. De er nu gået i gang med at se på sagen og det vil tage 2 uger for et svar fra ministeriet. Nu står man her og venter på

at ministeriet skal se på en sag om udlændinge service behandling af borgerne, ved at se på vores familie sammenførings sag. Jeg står ganske uforstående over denne metode, for som jeg har forstået den familie sammenføring vi har lavet. Skal jeg ikke leve i en familie med udlændinge service, men med min kone. At en klage over udlændinge service opførsel skal medføre at de sender alle papirerne, som på ingen måde har noget med sagen at gøre, er ganske uforståeligt. Nu venter vi på at udlændinge service skal få papirerne tilbage, for at blive lagt i bunken og man skal vente til det bliver vores tur. Det eneste der sker ved disse procedure, er at vi som henholdsvis 46 og 44 år, bruger tid på at vente selv om vi opfylder alle kravene, som man vil opdage, når man ser på sagen. Vores alder er jo ikke lige til at vente i flere år, ved at udskyde en så simpel sag som vores er. Vi ønsker at kunne blive en positiv del af det danske samfund og være aktiv i det som der sker, ved at være en familie som vil gøre en positiv forskel for lokalsamfundet. Personligt er jeg aktiv i en forening, der bygger på værdier med at hjælpe andre. Jeg har når mulighederne er der, være en aktiv del i at hjælpe flygtninge som Danmark skal modtage, til at få et godt liv i Danmark. Mange af disse har fået den hjælp de havde brug for, til at kunne færdiggøre en uddannelse og andre igen har fået arbejde. Jeg forventer absolut ikke at skulle ses som en der gør noget bedre end andre, men blot hjælper der hvor behovet er. Til gengæld forstår jeg ikke, hvorfor jeg skal mistænkeliggøres (vælger at bruge tilknytningskravet) og respektløst som dansker, ved at udsætte sagen som man har gjort for vane i dette tilfælde. Vi ønsker blot at leve sammen her i Danmark som en familie, der kan være noget for lokalsamfundet, hvilket ikke er muligt i min elskede kones land, hvor der ikke er weekends og med daglig arbejdstid på 10 timer og ca. 13 dage fri om året.